

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **J. D.**
bytem
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Truschingerem
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2018, č. j.,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 12. 2018, č. j. **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 4.719 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího advokáta JUDr. Tomáše Truschingera.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 9. 2018, č. j. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím bylo u žalobkyně rozhodnuto o snížení výše jejího invalidního důchodu od 14. 10. 2018 pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 22. 8. 2018, podle kterého již nebyla žalobkyně invalidní pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, ale byla od 22. 8. 2018 invalidní pro invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 45 %. Invalidní důchod pro invaliditu I. stupně byl žalobkyni stanoven ve výši 5.667 Kč měsíčně.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž vyjádřila nesouhlas se snížením výše invalidního důchodu. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 27. 11. 2018 dospěl posudkový lékař ke stejným závěrům jako lékař MSSZ Brno v posudku ze dne 22. 8. 2018, tedy, že u žalobkyně došlo ke snížení stupně invalidity, kdy se u ní již nejedná o invaliditu II. stupně, nýbrž jen o invaliditu I. stupně, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla celkově stanovena na samé horní hranici zákonného rozmezí, tj. ve výši 45 %.

II. Žaloba

4. Žalobkyně ve včas podané žalobě uvedla, že její zdravotní stav je již dlouhodobě velmi špatný, tento jí výrazně ztěžuje výkon běžných denních aktivit, jakož i soustavný výkon výdělečné činnosti. Nepříznivý zdravotní stav je způsoben psychickým onemocněním – paranoidní schizofrenií. V rámci hodnocení jejího zdravotního stavu nebyly správně zhodnoceny veškeré okolnosti a příčiny nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyně je přesvědčena, že míra poklesu její pracovní schopnosti je větší, než uváděných 45 %. Žalobkyně nebyla předvolána k posouzení zdravotního stavu před lékařskou posudkovou komisí.
5. Projevy onemocnění žalobkyně jsou znát nejen v běžném životě, ale velmi omezují i pracovní schopnosti žalobkyně. Ta se straní společnosti, trápí ji nepříjemné stavy, negativní myšlenky, strach a pocity úzkosti. Nemoc s sebou také přináší obavu z toho, že svěřené úkoly nezvládne. Trpí stavy úzkosti a zejména nespavostí, v důsledku čehož je velmi unavená a vyčerpaná. Zdravotní stav není ustálený, nepříznivé projevy onemocnění se v cyklech vrací (opakované ataky). Po prodělaných těžkých stavech byla mnohokrát hospitalizována či pobývala dlouhodoběji v pracovní neschopnosti. Hospitalizacím se snaží žalobkyně vyhýbat. Po mnoha letech života s touto nemocí se žalobkyně již naučila se sebou částečně během atak pracovat, proto při prvních projevech onemocnění si vezme dovolenou, nasadí Lexaurin a nevychází z domu, aby minimalizovala styk s podněty, které mohou její stav zhoršit. Když se pak žalobkyně vrací do zaměstnání po takto prodělané dovolené, je její návrat do pracovního procesu velmi náročný a stresující, jakoby se vracela

po hospitalizaci. V souvislosti s onemocněním a aplikovanou medikací se u žalobkyně projevuje velká únava, která jí velmi ztěžuje plnění pracovních úkolů. Přestože žalobkyně se svým onemocněním bojuje a snaží se být výdělečně činná, vynaložené úsilí je v jejím případě značné a především s ohledem na psychickou zátěž pro žalobkyni trvale neudržitelné. Žalobkyně má také další zdravotní problémy.

6. Žalobkyně má za to, že její zdravotní stav neodpovídá I. stupni invalidity, nýbrž odpovídá stupni II. Žalobkyně je přesvědčena, že u ní v mezidobí nedošlo ke změně jejího zdravotního stavu k lepšímu tak, aby byl stupeň invalidity snížen. Obtíže má zcela stejné, navíc charakter jejího postižení je takový, že nedochází k žádnému vyléčení či zlepšení stavů, pouze se prostřednictvím medikace tlumí nejvýraznější projevy onemocnění. Není tedy dán žádný relevantní důvod ke snížení stupně invalidity.
7. Ve zpracovaných posudcích nebyly vzaty v potaz veškeré zdravotní problémy žalobkyně, a zejména pak nebyly správně vyhodnoceny jejich důsledky a vlivy na běžný i pracovní život žalobkyně. V rámci námitkového řízení také nedošlo k posouzení zdravotního stavu žalobkyně za její přítomnosti. Zejména při diagnóze psychiatrického onemocnění by měla být žalobkyně vyšetřována a posuzována při osobní účasti. Tím, že nebyla předvolána k osobní účasti na jednání, došlo k porušení procesních práv žalobkyně. Posuzující lékaři nemohli dospět k objektivnímu posouzení závažnosti zdravotního stavu žalobkyně, a nemohli tak určit skutečnou míru poklesu její pracovní schopnosti. Zdravotní stav žalobkyně tedy nebyl řádně posudkově zhodnocen a zdravotní posudky jsou neurčité, neúplné a nepřesvědčivé, neboť se nevypořádaly se všemi skutečnostmi a nebylo v jejich rámci přihlédnuto ke všem udávaným potížím. Mělo také dojít k navýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti, neboť příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení.
8. Žalobkyně se domnívá, že je nutné znovu přezkoumat její zdravotní stav, a také to, do jaké míry je tímto ovlivněna její pracovní schopnost.
9. S ohledem na výše uvedené žalobkyně soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalované k žalobě

10. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná zopakovala své dosavadní závěry uvedené v napadeném rozhodnutí. Na těchto závěrech setrvala. Za současného stavu, kdy dosud nebyla objektivně prokázána, posudkově uznána a vyhodnocena pokračující invalidita II. stupně u žalobkyně, nelze podle žalované žalobě vyhovět, protože žalovaná soudu navrhla, aby žalobu jako nedůvodnou zamítla.
11. Jelikož ale žalobkyně namítala nesprávnost posouzení jejího zdravotního stavu, žalovaná navrhla přezkoumání tohoto zdravotního stavu Posudkovou komisí MPSV ČR, která objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o jejím zdravotním stavu, pracovní schopnosti a invaliditě dle platné právní úpravy. Bude-li tímto posudkem u žalobkyně nadále shledána trvající invalidita II. stupně, pak žalovaná ponechává rozhodnutí v této věci na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedeného dokazování.

IV. Jednání před krajským soudem

12. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 30. 9. 2019, kterého se zúčastnila žalobkyně, její zástupce i zástupkyně žalované. V průběhu jednání soud zrekapituloval průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 11. 6. 2019, jehož vypracování za účelem objektivního přezkoumání zdravotního stavu a invalidity navrhovala jak žalobkyně, tak i žalovaná. Žalobkyně i žalovaná odkazovaly na svoji dosavadní argumentaci uvedenou v písemných podáních. Ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, pročež soud ukončil dokazování a s uvážením konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**
14. V nyní posuzované věci žalobkyně označila za sporný závěr žalované o tom, že hodnotila její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pouze invaliditou I. stupně, včetně nesprávného stanovení poklesu její pracovní schopnosti, když její zdravotní stav odpovídá II. stupni invalidity. U žalobkyně nedošlo k žádné změně jejího zdravotního stavu, natož pak ke změně k lepšímu. Žalobkyně má stále stejné obtíže, přitom charakter onemocnění je takový, že k žádnému vyléčení nedochází, pouze se medikací tlumí nejvýraznější projevy onemocnění. Zdravotní stav žalobkyně je již dlouhodobě velmi špatný, tento jí výrazně ztěžuje výkon běžných denních aktivit, jakož i soustavný výkon výdělečné činnosti. Žalobkyně trpí stavy úzkosti, a také nespavostí, v důsledku čehož je velmi unavená a vyčerpaná (viz blíže čl. II. tohoto rozsudku). Podle žalobkyně se správní orgány úplně a přesvědčivě nevypořádaly se všemi rozhodnými skutečnostmi a nebylo přihlédnuto ke všem udávaným potížím. Za problematické žalobkyně označila rovněž to, že nebyla předvolána k osobní účasti na jednání u posudkového lékaře, čímž došlo k porušení jejích procesních práv.
15. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
16. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].

17. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
18. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
19. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
20. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného

druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

21. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 11. 6. 2019. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – psychiatra. Obsahově soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobkyně byla jednání přítomna. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, nálezů doložených v námitkovém řízení a založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře, a též předložených v průběhu řízení před komisí.
22. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise shrnula, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení – paranoidní schizofrenie, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 45 % ve smyslu kapitoly V. položka 3 písm. c) dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Vzhledem k tomu, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně měl při přítomnosti postpsychotického defektu osobnosti a kognitivní deteriorace, i s ohledem na vzdělání (Střední knihovnická škola Brno) a předchozí výdělečné činnosti žalobkyně, větší vliv na pokles pracovní schopnosti, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti, posudková komise zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 10 % ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Jelikož klinické nálezy nedokumentovaly závažnost funkčních poruch, uvedených pod položkami 3d) nebo 3e) výše citované přílohy k vyhlášce, nebyl pod těmito položkami hodnocen pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Vzhledem k výše uvedenému posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované dne 4. 12. 2018 v celkové výši 55 %. Pracovní rekomandace byla posudkovou komisí stanovena tak, že je žalobkyně schopna vykonávat práci jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti. Posudková komise dospěla k závěru, že u žalobkyně se jedná o invaliditu II. stupně stanovenou již bez kontrolní lékařské prohlídky s trvalou dobou platnosti.
23. V rámci posudkového zhodnocení posudková komise mj. uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo u žalobkyně přítomno duševní onemocnění – paranoidní schizofrenie, které bylo středně těžké, přetrvávala latentní paraoidita, byla přítomna rozkolísaná emotivita, výrazně snížená tolerance vůči zátěži, sklon k impulsivnímu jednání s problematickou korekcí. Nešlo o těžké postižení ani zvláště těžké postižení. Byl přítomný postpsychotický defekt osobnosti, kognitivní deteriorace. Onemocnění očí bylo stabilizováno medikací, pravé koleno bylo bez funkčního postižení limitujícího pracovní schopnost a další zdravotní postižení již nesnižovala výkonnost žalobkyně.
24. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobkyně a její možnost vykonávat

výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti. Jde však o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost. Krajský soud pak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV ČR za řádně zjištěný a úplný.

25. Posudková komise se v posudku dostatečně vyjádřila ke zdravotnímu postižení žalobkyně a jejím námitkám, a to v rozsahu dostačujícím pro zhodnocení a posouzení žaloby. Stanovila i II. stupeň invalidity, čímž vyhověla zcela žalobkyni. Také krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav, tedy posouzení otázky stupně invalidity žalobkyně, ve světle předloženého posudku PK MPSV ČR ze dne 11. 6. 2019. Soud shledal, že PK MPSV ČR vycházela z co možná nejúplnějších podkladů, včetně vyšetření žalobkyně při jednání komise. PK MPSV ČR se přiklonila k příznivějšímu hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně (s ohledem na přítomnost postpsychotického defektu osobnosti a kognitivní deteriorace, včetně ohledu na vzdělání a předchozí výdělečné činnosti žalobkyně), přitom svůj postup dostatečně odůvodnila. Závěry korespondovaly s obsahem spisového materiálu. Proti závěrům uvedeným v posudku PK MPSV ČR žádná ze stran ničeho nenamítala.
26. Vzhledem k výše uvedenému bylo třeba přisvědčit žalobkyni v jejích žalobních námitkách. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost, a proto jej považuje za stěžejní důkaz v otázce stupně invalidity žalobkyně. Skutkový stav v řízení před žalovanou tedy nebyl zjištěn dostatečně a řádně, protože je napadené rozhodnutí vadné.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu za důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
28. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci žalobkyně nové rozhodnutí o námitkách. Žalovaná bude v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení invalidity žalobkyně, tedy bude povinna vycházet z toho, že žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve II. stupni invalidity podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP. Žalovaná bude event. muset také rozhodnout o případném doplatku invalidního důchodu.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila proti žalované, jenž ve věci úspěch neměla. Náklady řízení žalobkyně v dané věci sestávaly z nákladů na právní zastoupení. Na nákladech řízení zástupce žalobkyně účtoval 3 úkony právní služby a 3x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby, účast u jednání soudu dne 30. 9. 2019), žalobkyni náleží náhrada 3x 1 000 Kč [podle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.]. Ke každému úkonu právní služby žalobkyni dále náleží podle § 13 odst. 4 posledně citované vyhlášky náhrada hotových výdajů 3x 300 Kč. Celkovou částku 3 900 Kč pak krajský soud navýšil o 21 % DPH, tj. o 819 Kč, protože zástupce

žalobkyně je plátcem DPH. Náklady řízení žalobkyně v celkové výši 4 719 Kč je žalovaná povinna zaplatit k rukám zástupce žalobkyně. K tomu soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2019

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.